

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem Mgr. Petrem Nitkou ve věci

žalobce: **D. T. D.**, narozen X
státní příslušník Vietnamské socialistické republiky
bytem X
zastoupen advokátem JUDr. Hugem Körblem
sídlem Hybernská 1007/20, 110 00 Praha

proti
žalovanému: **Velvyslanectví České republiky v Hanoji**
sídlem 13 Chu Van An, Hanoi, Vietnamská socialistická republika

o žalobě proti usnesení žalovaného ze dne 16. 2. 2024, č. j. 1177-1/2024-MZV/HANOKO,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 2. 2024, č. j. 1177-1/2024-MZV/HANOKO, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 13 200 Kč, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám advokáta JUDr. Huga Körbla.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný rozhodl o nepřijatelnosti žádosti žalobce o udělení dlouhodobého víza podle § 169h odst. 2 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění účinném ke dni podání žádosti tj. 3. 9. 2018 (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), neboť nebyl doložen doklad o zajištění ubytování, když žadatel předložil doklad o zajištění ubytování starší 6 měsíců (ze dne 28. 6. 2023).

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. A.

Obsah podání účastníků řízení

2. Žalobce proti napadenému rozhodnutí namítá, že měl být k odstranění nedostatku, pro který byla jeho žádost nepřijatelná, žalovaným vyzván, což však žalovaný neučinil. Žalovaný tak mohl učinit například přímo při pohovoru s žalobcem. Žalobce dále poukazuje na skutečnost, že pro doklad o ubytování zákon o pobytu cizinců předpokládá, že tyto nebudou starší 180 dnů, nikoli 6 měsíců, jak nesprávně uvedl žalovaný. Žalobce dále namítá, že z logiky posloupnost správního řízení, nemohlo dojít posouzení žádosti žalobce jako nepřijatelné, pokud již byl pozván k pohovoru a na tento se dostavil. Není-li žádost shledána přijatelnou nedojde ani k zahájení řízení, pokud tedy byl proveden pohovor, jakož to úkon v řízení, již žalovaný nemohl rozhodnout o nepřijatelnosti.
3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhuje její zamítnutí, předně odkazuje na ust. § 169i odst. 3 zákona o pobytu cizinců, ze kterého dovozuje, že nebylo jeho povinnosti žalobce vyzvat k odstranění vady, která způsobuje nepřijatelnost.

Podstatný obsah správního spisu

4. Součástí správního spisu je žádost žalobce o udělení dlouhodobého víza podaná dne 16. 2. 2024 a mimo jiné též doklad (potvrzení) o zajištění ubytování ze dne 28. 6. 2023.
5. Se žalobcem byl proveden pohovor dne 16. 2. 2024 za přítomnosti tlumočníka.
6. Správní spis též obsahuje napadené rozhodnutí.

Posouzení žaloby soudem

7. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas (§ 172 odst. 1 zákona o pobytu cizinců), osobou k tomu oprávněnou a obsahuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud při přezkumu napadeného rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Soud rozhodl ve věci samé bez nařízení jednání v souladu s § 76 odst. 1 s. ř. s.
8. Jádrem sporu je vyřešení otázky, zda byl žalovaný povinen vyzvat žalobce k odstranění vady podání, která způsobuje nepřijatelnost žádosti o udělení dlouhodobého víza.
9. Podle § 169h odst. 2 písm. b) zákona o pobytu cizinců žádost o udělení dlouhodobého víza a žádost o prodloužení doby platnosti dlouhodobého víza a doby pobytu na území na toto vízum je dále nepřijatelná, jestliže k žádosti nebyly předloženy náležitosti podle tohoto zákona; to neplatí, jde-li o žádost cizince narozeného na území.
10. Podle § 55 odst. 1 zákona o pobytu cizinců náležitosti k žádosti o udělení dlouhodobého víza nesmí být starší 180 dnů, s výjimkou cestovního dokladu, matričních dokladů a fotografie cizince, pokud odpovídá jeho skutečné podobě.
11. Podle § 55 odst. 4 zákona o pobytu cizinců není-li splněna povinnost podle odstavců 1 až 3 ani na výzvu správního orgánu, k předloženému dokladu správní orgán nepřihlíží. To neplatí v případech, kdy správní orgán pravost předloženého dokladu ověří jiným způsobem.
12. Podle § 169i odst. 3 zákona o pobytu cizinců v řízení o žádosti o udělení dlouhodobého víza může zastupitelský úřad, a to i na požádání ministerstva, vyzvat žadatele k odstranění vad podání, které nemají za následek jeho nepřijatelnost, ústně, elektronicky bez podepsání, telefonem, telefaxem nebo jinými technickými prostředky. Neodstraní-li cizinec vady

podání na základě výzvy podle věty první, zastupitelský úřad vyzve cizince písemně.

13. Soud se v zásadní otázce nutnosti vyzvat žalobce k odstranění vady dokladu o ubytování plně ztotožňuje se závěrem žalobce. Žalovaný byl ve smyslu § 55 odst. 4 zákona o pobytu cizinců povinen, před tím, než dospěl k závěru o nepřijatelnosti žádosti o udělení dlouhodobého víza, vyzvat žalobce k odstranění vady dokladu o zajištění ubytování po dobu pobytu. A pouze za situace, že by žalobce výzvě nevyhověl a doklad odpovídající požadavkům § 55 odst. 1 zákona o pobytu cizinců nepředložil, mohl k takovéto listině nepřihlížet a následně dospět k závěru o nedoložení náležitosti k žádosti o dlouhodobé vízum.
14. Soud naopak nemůže souhlasit s extenzivním výkladem ust. § 169i odst. 3 zákona o pobytu cizinců, kterého se zjevně žalovaný dopustil. Toto ustanovení upravuje toliko mechanismus odstraňování vad podání, které nezpůsobují nepřijatelnost žádosti, nikoliv však vady jednotlivých náležitostí, resp. dokladů, které jsou imanentní součástí žádosti o dlouhodobé vízum, jejichž odstraňování vad naopak speciálně upravuje ust. § 55 odst. 4 zákona o pobytu cizinců. Nejde přitom o odstraňování vad žádosti jako takové, nýbrž o odstranění vad dokladu doloženého k žádosti.
15. Závěr soudu je též podporován záměrem zákonodárce, resp. důvodovou zprávou k zákonu č. 222/2017 Sb., která k § 169h uvádí: *„Důvod podle odstavce 2 písm. b) se týká případů, kdy cizinec nepředloží některou z náležitostí, tj. nepředloží kompletní náležitosti (např. nepředloží žádný doklad o prostředcích k pobytu, doklad obdobný výpisu z evidence rejstříku trestů apod.). Pokud náležitosti doloží, ale tyto náležitosti, resp. některá z nich, budou mít vady (formální či obsahové), musí již správní orgán žadatele vyzvat k odstranění vad. Cílem ustanovení tohoto písmene je, stejně jako ve stávající úpravě nepřijatelnosti žádosti o udělení dlouhodobého víza, především zamezit předkládání žádostí o udělení dlouhodobého víza bez jakýchkoli náležitostí. Zastupitelské úřady musí zpracovávat množství žádostí podávaných v zahraničí, a proto je vhodné, aby minimálně na zastupitelských úřadech byly žádosti předkládány včetně všech zákonných náležitostí.“*
16. Tato námitka je tedy důvodná a nevyzval-li žalovaný žalobce k doložení dokladu o zajištění ubytování, které by nebylo starší než 180 dnů, zatížil tím své řízení vadou, které má za následek nezákonnost rozhodnutí.
17. Pokud jde o namítanou nesprávnost napadeného rozhodnutí, ve kterém žalovaný uvedl, že žalobce doložil doklad o zajištění ubytování starší 6 měsíců, tak soud i na tomto místě dává žalobci za pravdu, neboť dle ust. § 55 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, nesmí být doklad starší 180 dnů, nikoliv 6 měsíců. Nicméně tato nesprávnost nebyla sama o sobě schopna zasáhnout práva žalobce, neboť doklady v případě správného užití lhůty by nesměly být starší než dne 20. 8. 2023. Pokud tedy žalobce doložil doklad o ubytování ze dne 28. 6. 2023, tak byl tento starší 180 dnů. Tento závěr však ničeho nemění na shora popsané povinnosti vyzvat žalobce k odstranění této vady, kterou žalovaný měl.
18. Soud se neztotožňuje se žalobcem v jeho námitce, že by po provedení pohovoru nebylo možno rozhodnout o nepřijatelnosti žádosti, neboť právě pohovor s žadatelem slouží k zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to i ve vztahu k přijatelnosti žádosti.

IV. Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

19. S ohledem na shora uvedené závěry soud napadené rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. c) s.

ř. s. zrušil jako pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které mohlo-li mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). V dalším řízení žalovaná s ohledem na konkrétní okolnosti případu vyzve žalobce k odstranění vad doklad o zajištění ubytování a za účelem splnění této povinnosti mu poskytne přiměřenou lhůtu. Následně posoudí nepřijatelnost žádosti žalobce o udělení dlouhodobého víza. Právním názorem vysloveným v tomto rozsudku je správní orgán v dalším řízení vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

20. O náhradě nákladů řízení účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Žalobci, který byl ve věci úspěšný, přiznal soud náhradu nákladu řízení v celkové výši 13 200 Kč. Tato částka se skládá ze zaplaceného soudního poplatku za žalobu ve výši 3 000 Kč a nákladů na zastoupení advokátem ve výši 10 200 Kč. Náklady zastoupení tvoří odměna advokáta za tři úkony právní služby ve výši 3 100 Kč (převzetí a příprava zastoupení a sepsání žaloby a replika) podle § 7 bodu 5, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“) a dvě paušální náhrady hotových výdajů ve výši 900 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu. Jelikož zástupce žalobce, jenž všechny shora uvedené úkony uskutečnil, není plátcem DPH, nenáleží žalobci náhrada této daně. Náhradu nákladů řízení uložil soud žalovanému zaplatit žalobci ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku (§ 54 odst. 7 ve spojení s § 55 odst. 5 s. ř. s.) k rukám jeho zástupce (§ 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů ve spojení s § 64 s. ř. s.).

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 27. června 2024

Mgr. Petr Nitka, v. r.
samosoudce